

projekt

Załącznik do pisma GIWz.401/R-42/2010

Program nadzoru stanu zdrowia zwierząt akwakultury oparty na ocenie ryzyka

- wzory i wytyczne
dla hodowców zwierząt akwakultury

Dla podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną w zakresie prowadzenia przedsiębiorstwa produkcyjnego sektora akwakultury

1. Podstawy prawne opracowania programów nadzoru:

1. Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt – zwana dalej „ustawą” (Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625 z późn. zm.);
  2. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 października 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia działalności w zakresie sektora akwakultury – zwane dalej „rozporządzeniem” (Dz. U. z 2008 r. Nr 190, poz. 1167);
  3. Decyzja Komisji 2008/896/WE z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie wytycznych w odniesieniu do programów nadzoru stanu zdrowia zwierząt opartych na ocenie ryzyka, o których mowa w dyrektywie Rady 2006/88/WE – zwana dalej „decyzją” (Dz. Urz. UE L 322, z 2.12.2008, str. 30).
-

2. Kto opracowuje program nadzoru?

Zgodnie z art. 4 ust. 3a ustawy program nadzoru stanu zdrowia zwierząt akwakultury opracowuje podmiot prowadzący działalność nadzorowaną w zakresie prowadzenia przedsiębiorstwa produkcyjnego sektora akwakultury.

---

3. Kto realizuje, i na czyj koszt, program nadzoru?

Zgodnie z § 20 ust. 1 rozporządzenia program nadzoru stanu zdrowia zwierząt akwakultury realizuje we własnym zakresie i na własny koszt podmiot prowadzący działalność w zakresie prowadzenia przedsiębiorstwa produkcyjnego sektora akwakultury.

Program nadzoru stanu zdrowia zwierząt akwakultury, w tym pobieranie i badanie próbek, jest realizowany niezależnie od badań i nadzoru prowadzonego przez organy Inspekcji Weterynaryjnej w związku ze zwalczaniem chorób zakaźnych tych zwierząt.

---

4. Kto przeprowadza inspekcję w ramach programu nadzoru?

Zgodnie z rozporządzeniem w Polsce inspekcję przeprowadza powiatowy lekarz weterynarii.

---

5. Cele programu nadzoru:

1. wykrycie podwyższonej śmiertelności;
2. wykrycie chorób podlegających obowiązkowi zwalczania;

3. doradzenie podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwa produkcyjne sektora akwakultury w sprawach zdrowia zwierząt wodnych;
4. w razie potrzeby podejmowanie niezbędnych środków weterynaryjnych.

---

6. Częstotliwość kontroli w ramach programu nadzoru

jest uzależniona od:

- 6.1. statusu epizootycznego państwa członkowskiego, strefy lub enklawy;
- 6.2. poziomu zagrożenia.

6.1. Status epizootyczny państwa członkowskiego, strefy lub enklawy

- Kategoria I - uznane za wolne od nieegzotycznej choroby zakaźnej zwierząt akwakultury
- Kategoria II - objęte programem nadzoru nad chorobami zakaźnymi zwierząt akwakultury mającym na celu osiągnięcie przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, strefę lub enklawę statusu wolnego od danej choroby zakaźnej
- Kategoria III - o statusie nieokreślonym
- Kategoria IV - objęte programem zwalczania chorób zakaźnych zwierząt
- Kategoria V - skażone

6.2. Ustalanie poziomu zagrożenia w gospodarstwie lub obszarze hodowli mięczaków

Wysoki poziom zagrożenia:

1. w gospodarstwie tym lub obszarze hodowli mięczaków istnieje wysokie prawdopodobieństwo:
  - rozprzestrzenienia się chorób zakaźnych zwierząt akwakultury i zakażenia zwierząt hodowanych przez zwierzęta z innych gospodarstw lub dziko żyjące albo
  - przeniesienia tych chorób do innych gospodarstw lub na zwierzęta dziko żyjące,
2. działalność w tym gospodarstwie lub obszarze hodowli mięczaków jest prowadzona w warunkach potencjalnie zwiększających ryzyko pojawienia się ogniska choroby:
  - wysoka biomasa,
  - niska jakość wodywśród utrzymywanych tam gatunków zwierząt akwakultury,
3. gospodarstwo to lub obszar hodowli mięczaków umieszczają na rynku żywe zwierzęta wodne przeznaczone do:
  - chowu,
  - hodowli lub
  - odnowy populacji.

Średni poziom zagrożenia:

1. w gospodarstwie tym lub obszarze hodowli mięczaków istnieje średnie prawdopodobieństwo:
  - rozprzestrzenienia się chorób zakaźnych zwierząt akwakultury i zakażenia zwierząt hodowanych przez zwierzęta z innych gospodarstw lub dziko żyjące albo
  - przeniesienia tych chorób do innych gospodarstw lub na zwierzęta dziko żyjące,
2. działalność w tym gospodarstwie lub obszarze hodowli mięczaków jest prowadzona w warunkach niekoniecznie zwiększających ryzyko pojawienia się ogniska choroby:
  - średnia biomasa,
  - średnia jakość wodywśród utrzymywanych tam gatunków zwierząt akwakultury,
3. gospodarstwo to lub obszar hodowli mięczaków umieszczają na rynku żywe zwierzęta wodne w szczególności z przeznaczeniem do:
  - spożycia przez ludzi.

Niski poziom zagrożenia:

1. w gospodarstwie tym lub obszarze hodowli mięczaków istnieje niskie prawdopodobieństwo:
  - rozprzestrzenienia się chorób zakaźnych zwierząt akwakultury i zakażenia zwierząt hodowanych przez zwierzęta z innych gospodarstw lub dziko żyjące albo
  - przeniesienia tych chorób do innych gospodarstw lub na zwierzęta dziko żyjące,
2. działalność w tym gospodarstwie lub obszarze hodowli mięczaków jest prowadzona w warunkach niezwiększających ryzyka pojawienia się ogniska choroby:
  - niska biomasa,
  - wysoka jakość wodywśród utrzymywanych tam gatunków zwierząt akwakultury,
3. gospodarstwo to lub obszar hodowli mięczaków umieszczają na rynku żywe zwierzęta wodne wyłącznie z przeznaczeniem do:
  - spożycia przez ludzi.

6.2.1. Ustalanie poziomu zagrożenia - istotne czynniki, które należy wziąć pod uwagę:

1. bezpośrednio rozprzestrzenianie choroby drogą wodną;
2. przemieszczanie zwierząt akwakultury;
3. rodzaj działalności produkcyjnej;
4. gatunki utrzymywanych zwierząt akwakultury;
5. system ochrony biologicznej z uwzględnieniem umiejętności i przeszkolenia pracowników;
6. zagęszczenie gospodarstw i obszarów hodowli mięczaków oraz zakładów przetwórczych wokół danego gospodarstwa lub obszaru hodowli mięczaków;
7. bliskie położenie gospodarstw i obszarów hodowli mięczaków o niższym statusie zdrowotnym wokół danego gospodarstwa lub obszaru hodowli mięczaków;

8. dotychczasową historię statusu zdrowotnego danego gospodarstwa lub obszaru hodowli mięczaków oraz innych gospodarstw i obszarów hodowli mięczaków położonych w pobliżu;
9. występowanie czynników chorobotwórczych wśród dzikich zwierząt wodnych w okolicy danego gospodarstwa lub obszaru hodowli mięczaków;
10. występowanie w pobliżu danego gospodarstwa lub obszaru hodowli mięczaków ryzyka wywołanego działaniem człowieka, np. szlaki transportowe, wędkarze;
11. występowanie drapieżników lub ptaków, które mają dostęp do danego gospodarstwa lub obszaru hodowli mięczaków.

6.2.2. Jak ocenić poziom zagrożenia?

Etap I:

oszacowanie prawdopodobieństwa zarażenia chorobą w danym gospodarstwie lub obszarze hodowli mięczaków

Prawdopodobieństwo zarażenia chorobą drogą wodną i w związku z geograficzną bliskością gospodarstw i obszarów hodowli mięczaków	Prawdopodobieństwo zarażenia chorobą w związku z przemieszczaniem zwierząt akwakultury	Poziom ryzyka
Wysokie	Wysokie	Wysoki
Wysokie	Niskie	Średni
Niskie	Wysokie	Średni
Niskie	Niskie	Niski

Przykłady niskiego ryzyka zarażenia chorobą drogą wodną i w związku z geograficzną bliskością gospodarstw i obszarów hodowli mięczaków:

- a. gospodarstwa i obszary hodowli mięczaków zaopatrywane w wodę ze źródła lub odwiertu (studni);
- b. gospodarstwa i obszary hodowli mięczaków zaopatrywane w wodę poddawaną dezynfekcji lub innej obróbce zapobiegającej wprowadzeniu czynników chorobotwórczych;
- c. gospodarstwa i obszary hodowli mięczaków zaopatrywane w wodę z dowolnego innego źródła, które:
  - nie są połączone z gospodarstwami lub obszarami hodowli mięczaków czy też zakładami przetwórczymi, gdzie utrzymywane lub przetwarzane są gatunki podatne na te same choroby, co gatunki utrzymywane w danym gospodarstwie;
  - nie zawiera dziko żyjących zwierząt podatnych gatunków;
- d. zbiorniki śródlądowe, w tym stawy i jeziora, oddzielone od innych źródeł wody, przy ustalaniu czy dany zbiornik jest oddzielony, należy uwzględnić zmiany o charakterze sezonowym, takie jak możliwość kontaktu z wodą z innych źródeł w razie powodzi;
- e. przybrzeżne gospodarstwa i obszary hodowli mięczaków chronione bezpieczną odległością od innych gospodarstw oraz od zakładów przetwórczych, gdzie utrzymywane lub przetwarzane są gatunki podatne na te same choroby co gatunki utrzymywane w danym gospodarstwie lub obszarze hodowli mięczaków.

Pojęcie bezpiecznej odległości musi być określone przez powiatowego lekarza weterynarii przy uwzględnieniu takich czynników, jak:

- zdolność określonych czynników chorobotwórczych do przetrwania w odsłoniętym akwenie,
- prądy wodne oraz
- zakres okresowych pływów (przyptywy i odpływy).

Przykłady niskiego prawdopodobieństwa zarażenia chorobą w związku z dostarczaniem zwierząt akwakultury do gospodarstw i obszarów hodowli mięczaków:

- a. gospodarstwa i obszary hodowli mięczaków samowystarczalne pod względem ikry oraz młodych zwierząt, np. hodowle ryb posiadające własny narybek;
- b. przypadki, w których dostawy zwierząt akwakultury są wyłącznie ze stref lub enklaw wolnych od chorób.

Gospodarstw o statusie zdrowotnym należącym do kategorii III i V w świetle obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego nie obowiązuje wymóg zaopatrywania się w zwierzęta akwakultury ze stref lub enklaw uznanych za wolne od choroby, a fakt dobrowolnego sprowadzania zwierząt ze stref lub enklaw uznanych za wolne od choroby wyróżnia dane gospodarstwa spośród innych gospodarstw tej samej kategorii statusu zdrowotnego.

Gospodarstwa o statusie zdrowotnym kategorii I powinny sprowadzać zwierzęta wyłącznie z miejsc pochodzenia uznanych za wolne od choroby. W przypadku tych gospodarstw powinno się zatem wymagać, aby zwierzęta były sprowadzane z tego samego obszaru wolnego od choroby lub też żeby liczba dostawców zwierząt dla danego gospodarstwa była ograniczona;

- c. przypadki dostarczania dzikich zwierząt wodnych, zwolnionych z kwarantanny i przeznaczonych do dalszego chowu;
- d. przypadki dostarczania zdezynfekowanej ikry – powyższy przykład ma zastosowanie pod warunkiem, że na podstawie dowodów naukowych bądź też doświadczenia praktycznego wykazano, że dezynfekcja skutecznie ogranicza do dopuszczalnego poziomu ryzyko przeniesienia chorób wymienionych w wykazie, na jakie podatne są gatunki utrzymywane w danym gospodarstwie.

Etap II:

oszacowanie prawdopodobieństwa rozprzestrzenienia choroby z danego gospodarstwa lub obszaru hodowli mięczaków

Prawdopodobieństwo <u>rozprzestrzeniania</u> choroby drogą wodną i w związku z geograficzną bliskością gospodarstw i obszarów hodowli mięczaków	Prawdopodobieństwo <u>rozprzestrzeniania</u> choroby w związku z przemieszczaniem zwierząt akwakultury	Poziom ryzyka
Wysokie	Wysokie	Wysoki
Wysokie	Niskie	Średni
Niskie	Wysokie	Średni
Niskie	Niskie	Niski

Przykłady niskiego ryzyka rozprzestrzenienia choroby drogą wodną i w związku z geograficzną bliskością gospodarstw i obszarów hodowli mięczaków:

- a. gospodarstwa i obszary hodowli mięczaków pozbawione odpływu do naturalnych dróg wodnych, np. gospodarstwa śródlądowe z odpływem wody do gruntu lub na pola uprawne;
- b. gospodarstwa i obszary hodowli mięczaków, w których dokonuje się dezynfekcji lub innej obróbki zrzutów wodnych zapobiegającej rozprzestrzenianiu czynników chorobotwórczych;
- c. gospodarstwa i obszary hodowli mięczaków, w których dokonuje się zrzutu wody do publicznego systemu kanalizacji – pod warunkiem że jest to system wyposażony w dowolny rodzaj oczyszczania ścieków kanalizacyjnych, jeśli natomiast ścieki zrucane są bezpośrednio do naturalnych dróg wodnych bez wcześniejszej obróbki, prawdopodobieństwa rozprzestrzenienia choroby w przypadku takich gospodarstw i obszarów hodowli mięczaków nie można uznać za niskie;
- d. gospodarstwa i obszary hodowli mięczaków pozbawione odpływu do wód będących siedliskiem akwakultury lub dzikich zwierząt wodnych gatunków podatnych na daną(-e) chorobę(-y) wymienioną(-e) w wykazie;
- e. zbiorniki śródlądowe, w tym stawy i jeziora, oddzielone od innych źródeł wody, przy ustalaniu, czy dany zbiornik jest oddzielony, należy uwzględnić zmiany o charakterze sezonowym, takie jak możliwość jakiegokolwiek kontaktu z wodą z innych źródeł w razie zalewu;
- f. przybrzeżne gospodarstwa i obszary hodowli mięczaków, chronione bezpieczną odległością od innych gospodarstw, gdzie utrzymywane są gatunki podatne na te same choroby co gatunki utrzymywane w danym gospodarstwie lub obszarze hodowli mięczaków.
Pojęcie bezpiecznej odległości musi być określone przez powiatowego lekarza weterynarii, przy uwzględnieniu takich czynników, jak zdolność określonych czynników chorobotwórczych do przetrwania w odsłoniętym akwenu, prądy wodne oraz zakres okresowych pływów (przyptywy i odpływy).

Przykłady niskiego prawdopodobieństwa rozprzestrzenienia choroby w związku z dostarczaniem zwierząt akwakultury do gospodarstw i obszarów hodowli mięczaków:

- a. gospodarstwa i obszary hodowli mięczaków, które nie dostarczają żadnych zwierząt na potrzeby dalszego chowu, umieszczenia lub odnowy populacji;
- b. hodowle ryb dostarczające wyłącznie zdezynfekowaną ikrę – przykład ten ma zastosowanie pod warunkiem, że na podstawie dowodów naukowych bądź też doświadczenia praktycznego wykazano, że dezynfekcja skutecznie ogranicza do dopuszczalnego poziomu ryzyko przeniesienia chorób egzotycznych i nieegzotycznych wymienionych w wykazie, na jakie podatne są gatunki utrzymywane w danym gospodarstwie.

Etap III:określenie łącnego szacunkowego poziomu ryzyka wynikającego z etapów I i II

Etap 1. Prawdopodobieństwo zarażenia chorobą

Wysokie

Średnie

Niskie

Ś	W	W
N	Ś	W
N	N	Ś
Niskie	Średnie	Wysokie

Etap II.

Prawdopodobieństwo rozprzestrzenienia choroby

Konieczność ustalenia częstotliwości inspekcji w ramach programu nadzoru zachodzi przede wszystkim w przypadku gospodarstw i obszarów hodowli mięczaków położonych w obszarach, których status zdrowotny należy do kategorii I, III i V.

Nie jest konieczne ustalenie częstotliwości inspekcji gospodarstw i obszarów hodowli mięczaków znajdujących się w obszarach objętych programami nadzoru i zwalczania chorób, ponieważ częstotliwość inspekcji w ramach tych programów jest większa niż ta zalecana w przypadku programu nadzoru stanu zdrowia zwierząt akwakultury opartego na ocenie ryzyka.

6.3. Zalecana częstotliwość kontroli:

- 1) Strefa lub enklawa uznana za wolną od danej choroby zakaźnej zwierząt akwakultury (kategoria I)

Występujące gatunki	Poziom zagrożenia	Typ nadzoru	Zalecana częstotliwość kontroli
Brak zwierząt akwakultury z gatunków wrażliwych na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania	Niski	Bierny	1 co 4 lata
Obecność zwierząt akwakultury z gatunków wrażliwych na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania	Wysoki	Aktywny, ukierunkowany lub bierny	1 w roku
	Średni		1 co 2 lata
	Niski		1 co 2 lata

- 2) Strefa lub enklawa objęta programem nadzoru nad chorobami zakaźnymi zwierząt akwakultury mające na celu osiągnięcie przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, strefę lub enklawę statusu wolnego od danej choroby zakaźnej (kategoria II)

Występujące gatunki	Poziom zagrożenia	Typ nadzoru	Zalecana częstotliwość kontroli
Obecność zwierząt akwakultury z gatunków wrażliwych na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania	Wysoki	Ukierunkowany	1 w roku
	Średni		1 co 2 lata
	Niski		1 co 2 lata

- 3) Strefa lub enklawa o statusie nieokreślonym (kategoria III)

Występujące gatunki	Poziom zagrożenia	Typ nadzoru	Zalecana częstotliwość kontroli
Obecność zwierząt akwakultury z gatunków wrażliwych na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania	Wysoki	Aktywny	3 w roku
	Średni		2 w roku
	Niski		1 w roku

- 4) Strefa lub enklawa objęta programem zwalczania chorób zakaźnych zwierząt (kategoria IV)

Występujące gatunki	Poziom zagrożenia	Typ nadzoru	Zalecana częstotliwość kontroli
Obecność zwierząt akwakultury z gatunków wrażliwych na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania	Wysoki	Ukierunkowany	1 w roku
	Średni		1 co 2 lata
	Niski		1 co 2 lata

5) Strefa lub enklawa skażona (kategoria V)

Występujące gatunki	Poziom zagrożenia	Typ nadzoru	Zalecana częstotliwość kontroli
Obecność zwierząt akwakultury z gatunków wrażliwych na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania	Wysoki	Bierny	1 w roku
	Średni		1 co 2 lata
	Niski		1 co 4 lata

6.4. Typy nadzoru:**Nadzór bierny:**

1. obejmuje obowiązek niezwłocznego powiadomienia o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania lub podwyższonej śmiertelności;
2. stosuje się wówczas przepisy o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt akwakultury określające postępowanie przy podejrzeniu choroby.

Nadzór aktywny obejmuje:

1. bieżącą inspekcję przeprowadzoną przez powiatowego lekarza weterynarii;
2. badanie kliniczne populacji zwierząt akwakultury w gospodarstwie lub na obszarze hodowli mięczaków w celu wykrycia objawów klinicznych choroby;
3. pobieranie próbek do badań w przypadku podejrzenia choroby podlegającej obowiązkowi zwalczania lub podwyższonej śmiertelności;
4. obowiązek niezwłocznego powiadomienia o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia choroby podlegającej obowiązkowi zwalczania lub podwyższonej śmiertelności.

Nadzór ukierunkowany powinien obejmować:

1. bieżącą inspekcję przeprowadzoną przez powiatowego lekarza weterynarii;
2. pobieranie próbek zwierząt żyjących w akwakulturze i ich badanie w celu wykrycia czynników chorobotwórczych wywołujących określone choroby, zgodnie z przepisami o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
3. obowiązek niezwłocznego powiadomienia o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia choroby podlegającej obowiązkowi zwalczania lub podwyższonej śmiertelności.

7. Zakres działań w ramach inspekcji:

- 7.1. Sprawdzanie dokumentacji;
- 7.2. Badanie kliniczne;
- 7.3. Pobieranie próbek oraz badanie laboratoryjne.

7.1. Sprawdzanie dokumentacji

Dokumentacja powinna zawierać informacje dotyczące:

1. ilości i gatunku zwierząt akwakultury wprowadzonych do gospodarstwa;
2. miejsca pochodzenia zwierząt akwakultury;
3. nazwy dostawcy zwierząt akwakultury, jego siedziby i adresu, w przypadku osoby fizycznej – jej imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania i adresu;
4. daty wprowadzenia zwierząt akwakultury do gospodarstwa;
5. ilości i gatunku zwierząt akwakultury wyprowadzonych z gospodarstwa;
6. miejsca przeznaczenia zwierząt akwakultury;
7. nazwy odbiorcy zwierząt akwakultury, jego siedziby i adresu, a w przypadku osoby fizycznej – jej imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania i adresu;
8. daty wyprowadzenia zwierząt akwakultury z gospodarstwa;
9. przeprowadzonych badań, w tym w przypadku przedsiębiorstw produkcyjnych sektora akwakultury – także wyników badań przeprowadzonych w ramach programu nadzoru stanu zdrowia zwierząt akwakultury;
10. śmiertelności w poszczególnych jednostkach epizootycznych odpowiednio do danego typu produkcji;
11. przeprowadzonego leczenia.

7.2. Badanie kliniczne

- 1) Wewnętrznym oraz zewnętrznym badaniom klinicznym poddaje się próbkę niedawno padłych lub zastanych w stanie agonalnym zwierząt akwakultury;
- 2) Badania te powinny być ukierunkowane na wykrycie zakażeń chorobami zakaźnymi podlegającymi obowiązkowi zwalczania.

7.3. Pobieranie próbek oraz badanie laboratoryjne

Pobieranie próbek do badań laboratoryjnych nie jest konieczne we wszystkich przypadkach. Przy określaniu konieczności pobierania próbek należy uwzględnić dane przy sprawdzaniu dokumentacji danego gospodarstwa lub obszaru hodowli mięczaków (np. podwyższona śmiertelność).

Zwierzęta należy poddać badaniom laboratoryjnym w przypadku podejrzenia choroby zakaźnej zwierząt podlegającej obowiązkowi zwalczania.

---

8. Inspekcjom prowadzonym w ramach programu nadzoru mogą towarzyszyć:

1. inspekcje prowadzone w ramach programów nadzoru i zwalczania chorób;
2. wszelkie formy nadzoru zmierzające do utrzymania statusu wolnego od choroby (strefy lub enklawy kategorii I);
3. wszelkie formy nadzoru w ramach środków zwalczania choroby (strefy lub enklawy kategorii V).

projekt

Załącznik 1.

Częstotliwość przeprowadzania kontroli w ramach programu nadzoru stanu zdrowia zwierząt akwakultury oraz kontroli urzędowych

Choroba .....

Występujące gatunki	Status epizootyczny	Poziom zagrożenia	Typ nadzoru	Zalecana częstotliwość przeprowadzania kontroli urzędowych	Zalecana częstotliwość kontroli przeprowadzanych w ramach programu nadzoru stanu zdrowia zwierząt akwakultury
Obecność zwierząt akwakultury z gatunków wrażliwych na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania					

Osobna tabela dla każdej choroby.

Status epizootyczny:

Kategoria I - uznane za wolne

Kategoria II - objęte programem określonym w art. 57 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt

Kategoria III - o statusie nieokreślonym

Kategoria IV - objęte programem określonym w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt

Kategoria V – skażone

Poziom zagrożenia: wysoki, średni lub niski

Typ nadzoru: aktywny, ukierunkowany lub bierny

projekt

Załącznik 2.

Wzory tabel do prowadzenia dokumentacji

O której mowa w § 18 pkt 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 października 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia działalności w zakresie sektora akwakultury (Dz. U. z 2008 r. Nr 190, poz. 1167)

Tabela 1. Wprowadzanie zwierząt akwakultury do gospodarstwa

L.p.	Data wprowadzenia zwierząt akwakultury	Miejsce pochodzenia zwierząt akwakultury	Nazwa dostawcy zwierząt akwakultury, jego siedziba i adres, a w przypadku osoby fizycznej – jej imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres	Zwierzęta akwakultury wprowadzone do gospodarstwa		
				Gatunek	Stadium rozwojowe	Ilość (w kg i/lub szt.)
1.						
2.						
3.						

Tabela 2. Wyprowadzanie zwierząt akwakultury z gospodarstwa

L.p.	Data wyprowadzenia zwierząt akwakultury	Miejsce przeznaczenia zwierząt akwakultury	Nazwa odbiorcy zwierząt akwakultury, jego siedziba i adres, a w przypadku osoby fizycznej – jej imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres	Zwierzęta akwakultury wyprowadzone z gospodarstwa		
				Gatunek	Stadium rozwojowe	Ilość (w kg i/lub szt.)
1.						
2.						
3.						
4.						

projekt

Tabela 3. Przeprowadzone badania, w tym badania przeprowadzone w ramach programu nadzoru stanu zdrowia zwierząt akwakultury prowadzonego z uwzględnieniem analizy ryzyka

L.p.	Data badania	Badanie przeprowadzone w ramach:		Kierunek wykonanego badania	Wynik badania	Podpis lekarza
		Programu nadzoru	Kontroli urzędowych			
1.						
2.						
3.						

projekt

Tabela 4. Informacje dotyczące śmiertelności

L.p.	Data	Liczba (masa) i gatunki zwierząt, które padły	Śmiertelność (%)
1.			
2.			
3.			
4.			

projekt

Tabela 5. Przeprowadzone leczenie

L.p.	Data	Rozpoznanie choroby/opis objawów	Gatunek (gatunki) zwierząt	Zastosowany produkt leczniczy	Dawka/droga podania	Podpis lekarza
1.						
2.						
3.						
4.						